

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **S. M.**, narozená X
státní příslušnost Arménská republika
t.č. pobytem Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5, 735 64 Havířov –
Dolní Suchá

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16. 8. 2019 č. j. OAM-92/LE-LE05-ZA13-2019, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 8. 2019 č. j. OAM-92/LE-LE05-ZA13-2019 žalované Ministerstvo vnitra ČR neudělilo žalobkyni mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně jsou výhrůžky jejím synům kvůli autonehodě. Tento důvod nebylo možno podřadit pod důvody taxativně uvedené v ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu a jelikož a žalovaný neshledal důvody ani pro udělení mezinárodní ochrany žalobkyni podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobkyni neuděluje.
2. Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí napadá v celém rozsahu výroku. Podle žalobkyně žalovaný porušil zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů v jeho ustanoveních § 2 odst. 1, § 3 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 50 odst. 2, 3. Podle žalobkyně žalovaný porušil také ust. § 14a zákona o azylu, neboť jí v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Žalobkyně odkázala na svou výpověď učiněnou v rámci správního řízení, kdy uváděla jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu obavy z jednání osob, které způsobily autonehodu tím, že nabouraly do auta, které řídil její syn, a přesto po něm požadovaly 4 miliony rublů. Její syn byl navíc zbit tak, že musel být hospitalizován. Jednalo se o státní příslušníky Arménie, a proto se žalobkyně do této země nemůže vrátit. Příčinou jejího strachu z pronásledování a obav z návratu do země původu je příslušnost k sociální skupině tvořící její rodinu. S argumentem příslušnosti k rodině, která je terčem pronásledování, se žalovaný ve svém rozhodnutí nezabýval. Je obecně známo, že v Arménii je ve velké míře rozšířena korupce a velké nedostatky v činnosti policejních složek. Žalobkyně by se proto sama nemohla účinně ochránit před vážnou újmou na zdraví. Závěrem své žaloby vytýkala žalovanému, že si neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí a domáhala se, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2019 č. j. OAM-92/LE-LE05-ZA13-2019 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal toliko v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 14. 2. 2019. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti dne 18. 2. 2019 uvedla, že je arménské národnosti i státní příslušnosti. Jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla, že její synové pracovali jako taxikáři. Dne 28. 1. 2019 nějací lidé nabourali jejich auto a dožadovali se peněz – chtěli 4 miliony. Žalobkyně má strach a chce, aby její synové následně přijeli také, neboť jim vyhrožují. Zpátky do

Arménie nemohou, protože ti lidé, co nabourali, jsou Arméni a můžou je najít všude. Synové byli zbiti a museli být odvezeni do nemocnice a proběhla chirurgická operace ve tváři. Žalobkyně osobně žádné problémy v Moskvě neměla, starala se o vnuka a mladí pracovali. Jiné důvody žádosti nemá. Dne 31. 5. 2019 byl s žalobkyní proveden pohovor k její žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně při něm uvedla, že žádá o udělení mezinárodní ochrany v České republice, protože měla v Moskvě potíže s dětmi. Její synové pracují ve vlastním autě jako taxikáři a dne 28. 1. 2019 do auta nabourali opilý hoši zezadu, které řídil mladší E. Zbili ho tak, že musel být hospitalizován. Ti, kteří způsobili havárii, po něm požadují 4 miliony ruských rublů, aby si koupili nové auto. Nehoda byla přitom způsobena jejich vinou a havárii řešila také policie. Ona sama osobně žádné problémy neměla, avšak problémy jejich dětí jsou i jejími problémy. Značnou část života pobývala v Gruzii a v roce 2000 se s rodinou přestěhovala do Moskvy a nikdy trvale v Arménii nežila. Do Ruska ani do Arménie se vrátit nemůže, jelikož viníci autohavárie jsou Arménii a dokázali by si je najít v obou zemích. Součástí správního spisu žalovaného jsou i informace o Arménii a to údaje Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) 2018, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č.j. 102114/2019-LPTP ze dne 14. 2. 2019 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návratu po dlouhodobém pobytu v zahraničí, informace Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 20. 6. 2018 o bezpečnostní a politické situaci v Arménii a informace téhož odboru ze dne 8. 7. 2019 nazvaná „Policie – zákonná ustanovení, ochranné mechanismy, korupce, reformy“.

6. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
7. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
8. Krajský soud považuje za potřebné připomenout, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska žalobních bodů, tak jak mu to ukládá ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Žalobkyně v žalobě vytýkala žalovanému porušení citovaných ustanovení správního řádu, aniž by blíže uvedla, v čem konkrétně jejich porušení spatřuje. Uvedené žalobní námitky byly tedy natolik obecné, že je blíže nebylo možno přezkoumávat; krajský soud však nicméně považuje za potřebné uvést, že z obsahu správního spisu je dovoditelné, že si žalovaný pro své rozhodnutí opatřil dostatek potřebných informací a skutečností a to jak

poskytnutím základních údajů k žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, tak i podrobně provedeným pohovorem zaměřeným na důvody této žádosti. Tyto informace pak žalovaný doplnil základními zprávami pojednávajícími o situaci v zemi původu žalobkyně Arménii. Vytýkala-li žalobkyně žalovanému neudělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu proto, že ji v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy, tak toto tvrzení zdůvodnila příslušností k rodině, kterou považuje za určitou sociální skupinu s tím, že se obává jednání osob, které způsobily autonehodu, požadovaly po jejím synovi odškodné a zbili jej tak, že musel být hospitalizován. Jednalo se přitom o státní příslušníky Arménie, v důsledku čehož se do této země žalobkyně nemůže vrátit. Žalobkyně také uvedla, že by se před vážnou újmu na zdraví hrozící ze strany těchto osob nemohla účinně ochránit z důvodu rozšířené korupce a nedostatku v činnosti policejních složek v zemi původu. S žalobkyní lze souhlasit v tom, že příslušnost k určité rodině, tedy okruh rodinných příslušníků lze považovat za sociální skupinu. Nicméně, aby tato příslušnost mohla být považována za důvod pro udělení azylu či doplňkové ochrany, musí být prokázáno, že v případě určitého rodinného příslušníka, tedy žalobkyně samotné v důsledku problémů jejich synů existují odůvodněné obavy z pronásledování. Tak tomu dle názoru krajského soudu v daném případě nebylo za situace, kdy žalobkyně sama uvedla, že ani v Rusku, kde před příjezdem do České republiky žila, neměla žádné problémy stejně tak jako v zemi původu Arménii, kde jezdila na návštěvy. Její obavy z nebezpečí vážné újmy, že by jí v Arménii mohli najít muži, kteří nabourali jejím synům auto a kteří jim následně vyhrožovali, nemůže být důvodem pro udělení doplňkové ochrany podle výše citovaného ust. § 14a odst. 1, 2 písm. b) zákona o azylu. Z informací poskytnutých žalobkyní při pohovoru navíc nevyplývalo, že by dotyční Arménii, kteří způsobili dopravní nehodu, bezprostředně vyhrožovali žalobkyni samotné. Kromě toho krajský soud zjistil, že součástí informací o zemi původu žalobkyně je informace odboru azylové a migrační politiky MV ČR ze dne 8. 7. 2019 zabývající se fungováním policie v Arménii. Podle této zprávy základní informace o tom, jakým způsobem je možno se obracet na policii včetně žádosti o získání informací, je k nalezení na oficiálních stránkách policie. Zpráva také uvádí, že pokud má soukromá osoba v Arménii konflikt s jinou osobou, tento konflikt policie normálně řeší. Zpráva mimo jiné také pojednává o boji proti korupci a změnách v policii. Skutečnost, že doposud v policejních složkách existují nedostatky v jejich činnosti, ještě neznamená, že by se žalobkyně nemohla dovolat ochrany proti případnému protiprávnímu jednání ze strany soukromých osob. Uvedené žalobní námitky proto krajský soud neshledal důvodnými a považuje za potřebné dodat, že pokud žalobkyně rozhodnutí žalovaného „napadla v celém rozsahu ve výroku“, tak v žalobě není ani zmínka o tom, z jakého důvodu měl být žalobkyni udělen azyl podle ust. § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 7. ledna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce